

Ciele Európskej únie (EÚ) v oblasti biopalív vedú k rýchlemu nárastu dopytu po plodinách ako sú cukrová trstina, palma olejná a sója, čo vyvíja veľký tlak na získavanie väčšieho množstva poľnohospodárskej pôdy. Tam, kde takéto rozširovanie prebieha na úkor lesov, rašelinísk a iných na uhlík bohatých ekosystémov, dochádza k významnému nárastu emisií skleníkových plynov z pôdy a odstránenej vegetácie. Takáto expanzia na úkor prírodných ekosystémov je často nepriama, t. j. plodiny určené na výrobu biopalív sa nevysádzajú na lesných pôdach, ale namiesto toho nahrádzajú iné plodiny alebo sa vysádzajú na pastvinách, ktoré sa následne presúvajú do lesov. Tento problém je zložitý riešiť aj prostredníctvom schém trvalo udržateľnej certifikácie, ktoré sú v zmysle svojej definície určené pre farmy.

Vedecký výskum v súčasnosti dokazuje, že emisie z nepriamych zmien využívania krajiny majú potenciál anulovať akékoľvek úspory emisií skleníkových plynov, ktoré by mohli vzniknúť používaním biopalív. V skutočnosti by konečným výsledkom cieľov v oblasti biopalív mohol byť celkový nárast emisií.

Tento dokument sa zameriava na to, ako dopyt po sójovom oleji vplýva na dopyt po palmovom oleji, čím prispieva k nepriamym zmenám využívania krajiny.

CELÝ DOKUMENT NA STIAHNUTIE: